

AKAFIST CHRISTOVYM STRAŠTAM

Akafist Christovym strastam

Sv.: Blahosloven Boh náš vschda, nyňi i prisno, i vo viki vikov.

L.: Amiň.

D.: Slava Tebi, Bože náš, slava Tebi.

L.: Carju nebesnyj, uťišitelu, duše istiny, iže vezdĭ syj i vsja ispolňajaj, sokrovišče blahich i žizni podatelu, priidi i vseli-sja v ny, i očisti ny ot vsjakyja skverny, i spasi, blaže, dušy našja.

D.: Svjatyj Bože, svjatyj kripkij, svjatyj bezsmertnyj, pomiluj nas.

L.: Svjatyj Bože, svjatyj kripkij, svjatyj bezsmertnyj, pomiluj nas.

D.: Svjatyj Bože, svjatyj kripkij, svjatyj bezsmertnyj, pomiluj nas.

L.: Slava Otcu, i Synu, i svjatomu Duchu.

D.: I nyňi i prisno, i vo viki vikov. Amiň.

L.: Presvjataja Troice, pomiluj nas: Hospodĭ, očisti hrichi naša: Vladyko, prosti bezzakonija naša: svjatyj, positi i iscili nemošči naša, imene tvo-jeho radi.

D.: Hospodi, pomiluj, *triždy*.

Sv.: Naš Boh je blahoslovenyj v každim časi: teper' i navse, i naviky - vikiv.

L.: Amiň.

D.: Slava tobi, Bože náš, slava tobi.

L.: Carju nebesnyj, Potišatelu i Duchu pravdy, što vsjahdy jes' i vŷtko vypovňuješ, bohatstvo dobroty, davatelu žyvota, prijd' i perebyvaj v nas i očist nas od každoj skverny, i spas', Predobryj, našy dušy.

D.: Svjatyj Bože, Svjatyj Kripkyj, Svjatyj Bessmertnyj, pomiluj nas.

L.: Svjatyj Bože, Svjatyj Kripkyj, Svjatyj Bessmertnyj, pomiluj nas.

D.: Svjatyj Bože, Svjatyj Kripkyj, Svjatyj Bessmertnyj, pomiluj nas.

L.: Slava Otcju, i Synu, i Svjatomu Duchu.

D.: I teper' i navse, i naviky - vikiv. Amiň.

L.: Presvjata Trojco, pomiluj nas: Hospodĭ, očist našy hrichy, Vladyko, odpust' nam našy provĭny, Svjatyj, prijd' i vylič našy slabostĭ, čerez tvoje imja.

D.: Hospodĭ, pomiluj. [3-raz]

L.: Slava Otcu, i Synu, i svjatomu Duchu.

D.: I nyňi i prisno, i vo viki vikov. Amiň.

L.: Otče naš, iže jesi na nebesich, da svjatitsja imja Tvoje, da priidet carstvije Tvoje: da budet voľa Tvoja, jako na nebesi i na zemli. Chľib náš nasuščnyj dažd' nam dnes': i ostavi nam dolhi naša, jakože i my ostavlajem dolžnikom našym: i ne vvedi nas vo iskušeniye, no izbavi nas od lukavaho.

Sv.: Jako Tvoje jest' carstvo, i sila, i slava, Otca, i Syna, i svjatomu Duchu, nyňi i prisno, i vo viki vikov.

L.: Amiň.

L.: Slava Otcju, i Synu, i Svjatomu Duchu.

D.: I teper' i navse, i naviky - vikiv. Amiň.

L.: Otče naš, kotryj jes' na nebesach, naj svjatiť sja tvoje imja, naj prjide tvoje Car'stvo, naj sja dije tvoja voľa, jak na nebi tak i na zemli. Chľib náš denno-dennyj daj nam dnes' i odpust' nam našy dovhy, tak jak i my odpuščame svojim dovžnikam, i ne prived' nas do pokušiňa, no oslobod' nas od lukavoho.

Sv.: Bo tobi, Otcju, i Synu, i Svjatomu Duchu naležyť Car'stvo, mic' i slava teper' i navse, i naviky - vikiv.

L.: Amiň.

Kondak 1.

Ťhrabryj Vojvodo i Hospodi neba i zemli! Uvidivši tebe, besmertnoho Carja, mertvoho na derevjaňim kresti, v sotvoriňu nastala zmina, nebesa užasli a osnovy zemli sja trjasli. I ja sja tvojim strastam, kotry ty vyterpiv pro mene, vďačno klaňam i vjedno z rozbijnikom prošu: Isuse, Bože mij, pamjataj na ňa v svojom Car'stvi.

Ikos 1.

Jak ty napovniť sudbu proviňivšych sja anheliv, ne prijav jes' tило od anheliv, no ty - vikovičnyj Boh, sja stav pro mene čolovikom. Čolovika, kotryj byv mertvyj, ty ožyviť svojim živototvornym tilom i krovľov. Zato ti, vďačny za tilku tvoju ľubov, zvučno holosíme:

Isuse Bože, Ľubov prevična, ty tak micno polubiť svit!
Isuse, ty ochabiť na vysoťi anheliv a zyšov jes' ku ľuďom!
Isuse, ty misce po odpavšim chori anheliv zapovniť ľuďmi!
Isuse, ty čolovika zrobiť rivnoho anhelam!

Isuse, ty ho čerez svoji božestvenny Tajny zbožestvenniť!
Isuse, ty ho nasytiť anhel'skym jidlom!
Isuse, ty pravdiva Manna!
Isuse, ty Chľib, kotryj zyšov iz neba!

Isuse, ty nefalšive Pidkripliňa ľudskomu serdecju!
Isuse, ty Jidlo nepropadajuče!
Isuse, ty Nasyčiňa bessmertne!
Isuse, ty moja vična Solodkost'!

*** Isuse, Bože mij, pamjataj na ňa v svojom Car'stvi.***

Kondak 2.

Koli anhel víďiv jak peremahaš strach , príšov ku tobi i pidkriplav ťa. Tohdy ťa jak ťažka ter' cha ťažylí našy hrichy, bo ty vzjav mene propavšoho na pleče i přińis pered Otcja. Zato padam na koliňa, moľu sja i spivam tobi: Aliluja.

Ikos 2.

Jsudeji ne byli sposobny porozumíťi mudrostí, kotra perevyšuje ľudskyj rozum: že tvoje terpiňa je dobrovolne. Kolí ty poviv tym, što ťa v noči zo svitílami hľadali: „ To ja,“ oni popadali dozadu, no po-ťim ťa zvjazali i tak velí. I my pered tobov zo strachom padame na kolína i molíme sja:

Jsuse, ty Sonce zo svitílami vyhladane!

Isuse, ty Svitlo svita zatemnene svitom, što ťa znenavíďiv!

Isuse žyjučij v nedostupňim svitli, ty temnov sílov pojimanyj!

Isusc, Synu Božyj Bessmertnyj, ty synom pohybeli na smert' vyzradženyj!

Jsuse, ty, v kotrim ne je falšivostí, ty zaprodateľom falšivo cilo-vanyj!

Isuse, ty, kotryj sja všytkym davaš jak dar, ty za striberňaky prodanyj!

Isuse, ty, kotryj rozvjazuješ zvjazane, ty sam zvjazanyj!

Isuse nevínnyj rukami i čistyj serdcjom, ty povjazanyj!

Jsuse zvjazanyj, zvaž moju neskrotnu hrišnu požadlivost'.

Isuse, ty Baranok vedženyj na zakoloťa!

Isuse, ty, kotryj príjav vyhlad raba, pomíľuj mene - svoho raba.

Isuse, ty, kotryj perebyvav v podobi čolovika, naverní mene podobnoho skotíňi.

*** Isuse, Bože mij, pamjataj na ňa v svojim Car'stvi.***

Kondak 3.

Čerez svoju božestvennu mic' ty peredpovidav učenikovi, že sja od tebe tri raz odreče. A jak vin tebe - svoho Hospoda i Učiteľa vídiv pizniše, horeňko zaplakav. Posmot' i na mene, Hospodí, i pereço moje nemiloserdne serdce, naj svojima slyzam' zmyju svoji hrichy. Tobi ja spivam: Aliluja.

Ikos 3.

Ty, Vladyko i Hospodí vŷtykych, ŷto maŷ naviky mic' archijereja na sposob Melchisedeka, stojav jes' pered nezakonnym archijerejom! Od svojich rabiv ty prĳav muky, od mene prĳmĳ toto vyznaňa:

Isuse, ty, kotroho piňazmĳ ne moŷ ociniťi, ty za piňazi kuplenyj!
Isuse, cilyj naŷ Majetku, ty rozbijnĳkamĳ roskradŷenyj!
Isuse, Tuŷbo vŷtykych, ty Petrom odver'hnutyj!
Isuse, dokonalyj Boŷe i Čoloviče, ty Judejamĳ vysmĳjanyj!

Isuse, Poťicho moja, ty učenĳkamĳ zochablenyj!
Isuse, blahyj Baranku, ty zvirjamĳ pojidanyj!
Isuse, ty Archijerejom, kotryj čerez svoju krov vošov do svjatĳlišča!
Isuse neoskvernenyj, sochraň mene od oskverňiňa.

Isuse oddĳlenyj od hriŷňĳkiv, oslobod' mene od hrichiv.
Isuse, ty maŷ mic' zvjazovati i rozvjazovati, odpusť mi.
Isuse, ty perebyvaŷ nad nebesamĳ, pidojmĳ moju myseľ od zemnych dĳl.
Isuse, ty sídiŷ napravo kolo Otcja, ne odŷeň mene od svojoj tvari.

*** Isuse, Boŷe mij, pamjataj na űa v svojim Car'stvi.***

Kondak 4.

Judeji, synove otcja dijavola, v kotrych byla burja čoloviko-ubíivstva, odver'hlí tebe - pravdívu Dorohu, Pravdu i Žyvot. No my tebe - Božu sílu, v kotrij je skryte bohatstvo premudrostí, javno holo-síme i zvučno kažeme: Aliluja.

Ikos 4.

¶ Ilat vysluchav tvoji blahy slova a ne našov na tobi nĳakoj províny, ale i pro toty jedíny slova - vĳnu, kotra podla űňoho zaslu-hovala bíťa, űa peredav Judejam. Vin obmyv svoji ruky, no oskvernĳv serdce. A my sja bjeme do hrudej i osmilujeme sja tobi hovorĳť:

Isuse, Synu Božųj i Synu Ďivy, ty synamĳ nespravedlivostí za-smučenųj!

Isuse bezhrišnyj, nevĳnnyj, ty hrišníkamĳ býtyj!

Isuse, ty, kotryj davaš krasotu poľovym lelijam, ty obnaženųj!

Isuse, ty, kotryj voďanyma chmaramĳ přikryvaš svoji prevysotny vysoty, ty nepřikrytyj!

Isuse, ty, kotryj pjaťoma chľibamĳ nasytĳv pjať tisjač ľudej, ty nasytčenųj udaramĳ!

Isuse, pravďiva Vĳnohradĳno, ty ku stovpu přĳjazanyj!

Isuse, to ty, kotryj zo stovpa z nebesnych chmar hovorĳv ku ľu-ďom!

Isuse, Carju, ty namisto daňi ďistav nevyhojitelny udary!

Isuse, ty pro mene cilyj deň zraňovanyj, vyľič moji rany.

Isuse, Svĳata zemľo ďikyma zvirjamĳ rozryta, nasyt mene chľibom žyvota.

Isuse, probĳta Skalo, posvĳať mene vyťikajučov krovľov.

Isuse, ne je takoho boľu jak tvĳj biľ, oslobod' űa od boľu.

*** Isuse, Bože mij, pamjataj na űa v svojim Car'stvi.***

Kondak 5.

Ty, kotryj oblečenyj do svetla jak do ríz, cilyj jes' sja zaodiv do svojoj krovli, vyťikajučoj z Boha. Znam, naistno znam, prošto maš toto červene oblečiňa: To ja, Hospodi, ja tebe poraniv svojima hri-chamí. Teper' tobi, pro mene poranenomu, spivam: Aliluja.

Ikos 5.

Jak tebe zlatoustyj Isaija opered vídiv calkom znevaženoho i pokrytoho ranamí, z užasom holosno poviv: „My joho vídili, no ne mav podoby, ani krasoty.“ A my ti v pokajaňu holosíme:

Isuse, prelubyj Synu Boha Otcja, ty karanyj!
Isuse, ty od nih do holovy ne maš zdravoho miscja!
Isuse, ty palicjov býtyj po holovi!
Isuse, ty, kotroho prava ruka proslavila sja sílov, ty dístav do pra-voj ruky palicju!

Isuse, ty maš svoji jasny oči zaľaty krovľov!
Isuse, ty, kotryj maš tvar' jak sonce, tvoja tvar' teper' opluvana!
Isuse, ty, kotryj slavov i čestov ovinčav čolovika, ty od ňoho ob-ražanyj!
Isuse, ty, na kotroho anhely ne majuť smilostí smotrítí, ty býtyj po lícjach!

Isuse, i kid' ty lem povnív voľu Otcja, jes' býtyj!
Isuse, nebesnyj Tvoríteľu, na tvojich plečach hrišníky robili pa-kostí!
Isuse, Krasoto zneslavlenu, ty bez milostí torhanyj!
Isuse, ty, kotryj na cilim ťili premnoho raz poranenyj, vyzdrav mene ciloho.

*** Isuse, Bože mij, pamjataj na ňa v svojim Car'stvi.***

Kondak 6.

Kolí Pilat pojasňovav narodu, že na tobi ne je nijakoj províny zasluhujučoju smert', ukazav sja jak holositeľ tvojoj dobrotlivostí. No Judeji, jak vykormleny molody byky, kotry zbačili krov, skrehotalali na ta svojima zubami i kričali: „Rospnî, rospnî joho!“ Hospodî, oslobod' nas od vičného skrehotaňa zubiv, naj cilujeme tvoji rany i zvučno holosíme: Aliluja.

Ikos 6.

Bože vŕytkych, kolî Pilat o tobi poviv: „Smoťte, čolovik!“ - ty zažariv pered zrakom anheliv i ludej. Otče nebesnyj, posmoť na tvar' tvoho Christa. Podťe sja Isusovî, kotryj byv pro nas vysmijanyj, poklonîti i zvučno holosîti:

Isuse, ty nebesnym Nasiňom, kotre palo do terňa!
Isuse, tebe Izrail' - tvij vínograd, ovinčav terňom!
Isuse, Oblečiňa vŕytkych, ty oblečenyj do červenoho plašča!
Isuse, Holovo Cer'kvî, teper' ty ponižovanyj ľudmî!

Isuse vjednobytnyj z Otcjom, ty danyj na smich ľudom!
Isuse, Tvorîtelu vŕytkoho, ty mučenyj svojim sotvoriňom!
Isuse Bože, ty, kotryj jes' teper' jakby lem chrobačok, vyrví mene od neperestanno hryzučich červjakiv.
Isuse, Bože i Čoloviče, ty znav v ranach terpitî muky!

Isuse, Likarju poranenych hrichamî, daj mi liky pokajaňa.
Isuse, Svitložaro Otcjovoj holovy, osvîť mene.
Isuse, peremoženyj Pastyrju, peremož demoňiv, kotry ňa pokušajuť.
Isuse z pokorenym ťilom, pokor' moje serdce ľubovjov.

*** Isuse, Bože mij, pamjataj na ňa v svojim Car'stvi.***

Kondak 7.

Isuse, ty sja pokorív pered svojima nepriateľami, bo jes' choťiv vyslobodíť čolovika z rabstva nepriateľa. Vsjaždy ty mav boľači rany i terpiv jes', žeby-s' vyzdravív ciloho čolovika, kotryj holosít: Aliluja.

Ikos 7.

Ty ukazav prečudesnu terpezlivosť, kolí sja z tebe vysmivali i što najmicnišyma udarami zraňovali tvoje ťilo, kotre skatovali tak, že bylo cile zakrovavlene. Zato ti my z užasom holosíme:

Isuse okrašenij dobrotlivosťov, ty terpiš bítia po tvári!
Isuse, ty, kotryj ľubiš čolovika, ty zaznaváš od ľudej pakostí!
Isuse, Premudrosť Božia, ty vysmijanyj!
Isuse blahyj i pokirnyj serdcjom, ty nohami potoptanyj!

Isuse, ty sja až tak starav o mene chvoroho, že jes' u mi zobrazív sebe!

Isuse, ty, kotryj jes' v svojij božestvennosti besstrastnyj, ty terpiš strasti, žeby-s' nas oslobodív od muk!

Isuse, Spasiteľu mij, spas' mene zasluhujučoho vsytky muky.

Isuse, Bože mij, Mílosť moja, ty bez mílosti vsytkyma zraňovanyj!

Isuse, ty, kotryj cilyj zalatyj krovľov, Prosviščiňa moje, prosviť moju myseľ.

Isuse, ty, kotryj bez pomoči, Prítulku mij, príjmí mene.

Isuse, ty, kotryj zasmučenyj, Radosť moja, rozveseľ mene.

Isuse, ty, kotryj vsytkyma zochablenyj, Sílo moja, pidkrip mene.

*** Isuse, Bože mij, pamjataj na ňa v svojim Car'stvi.***

Kondak 8.

Čudesno sja tobi, Hospodí, pojavili Mojsej i Ilija, kotry na Tavori hovorili o tvojim odchodi. Teper' ty toto diło v Jerusalimi dokinčuješ. A tak, koli tam vidili tvoju slavu a teper' smotrjať na spasiňa ľudského rodu, holosjať: Aliluja.

Ikos 8.

Pro mnoho-premnoho mojich hrichiv ty vsjahdy Judejamí pronasliďovanyj zaznav nuždy. No chto zmože vyjaviti besčestnosť narođa? Bo jedny hovorjať: „Voz'mi joho, voz'mi i rospni“, inšy ta suďať jak rozbijníka a inšy hovorjať, že sja protivíš cisarjovi. Tobí, Bože, vsytkyma odsudženomu i vedženomu na smert', my zo slyzamí zvučno holosíme:

Isuse, pered kotroho sud my vsytky staneme, ty stojiš na sudišči!
Isuse, Slovo Bože, ty ne odpovidaš ani slovo!
Isuse, ty potuplenyj vece jak Varava!
Isuse, ty prirachovanyj ku rozbijníkam!

Isuse, ty z mista vyhnanyj na smert' jak buntovník ludej!
Isuse, ty posijav krov, žeby sja zrodili mučeníky!
Isuse, ty, kotryj slovom svojoj síly vsytko utrímuješ, ty neseš krest!
Isuse, ty, kotryj odsudženýj, ne odsud' mene do okremišnoj tmy, Sudcjo mij.

Isuse, ty, kotryj zoslabnutyj, ne ochab mene, Sílo moja, jak přijde moja končina.
Isuse, ty, kotryj padaš na dorozi, pidkrip mene, Micnyj v bojach, jak budu bez síly.
Isuse, ty, kotryj přijav zneslavliňa, ne oddil' mene od tvojoj slavy, Slavo moja.
Isuse, Ikono Otcjovoho byťa, zmiň obraz mojoho hrišneho života!

*** Isuse, Bože mij, pamjataj na ňa v svojim Car'stvi.***

Kondak 9.

Čila príroda sja znepokojila, kolí ťa vídila visíť na kresťi: Na nebesach sonce skrylo svoji luči, zemľa sja zatrjasla, opona v chrami sja rozderla, skaly popraskali, car'sto smertí vydalo pomeršych. A my sja na misi, de stojali tvoji nohy klaňame i spivame: Aliluja.

Ikos 9.

Čhoc' propovidateli hovorjať mnoho prekrasných slov, ne zmožuť tvojim strastám oddať taku poďaku, jaka jim naležyť. No moja duša, ťilo, serdce i všetky udy sja tobi klaňajuť i v pokajaňu holosjať:

Isuse príbityj klíncjamí, príbýj ku krestu spísok mojich hrichiv.
Isuse príbityj klíncjamí, príbýj ku krestu moje ťilo čerez svoju božestvennu bohobojnosť.

Isuse, ty rosprister ruky, žeby-s' príhornuv všetkých!
Isuse, ty rostať ruky, žeby-s' mene obcilovav!

Isuse, Dveri ovečkam, ty byv midži rebra probityj!
Isuse, Ženichu, ty vošov do svojoj prekrasnoj komnaty!
Isuse, ty maš skatovany ruky i nohy, žeby-s' tak odkryv bohatstvo!
Isuse, z tvojho serdcja mi vyťikať všetka blahodať!

Isuse, ty, kotryj rosprister nebesa jak skorjane šatro, ty rospjatyj!
Isuse rospjatyj, rospní moje požadľive i roskišne ťilo.
Isuse, ty, kotryj zrachovav zvizdy, tobi zrachovali kosti!
Isuse, daj, žeby moje serdce ne choťilo vidiť nič inše lem tebe - rospjatoho Isusa.

*** Isuse, Bože mij, pamjataj na ňa v svojim Car'stvi.***

Kondak 10.

Ty, Hospodí, kotryj chočeš spasíť svit, ty vyzdravív slípych, chromych, odňatych, suchorľavých, kalíky, ňimych, hluchých, nevladných i vyhnavjes' lukavých duchiv. Za toto ta Judeji přibíli klíncjami na krest, ne znajuči spivati : Alíluja.

Ikos 10.

Isuse, Vsevičnyj Carju, pered tvojima očamí je všítko obnažene. Tebe, Judejamí obnaženoho, přikryla temnota. Cilyj terpiš za moju nestřimanost'. U všítkim ty nam byv přikladom, žeby s'me ta nasľidovalí i holosíli:

Isuse, Vyzdravľiňa všítkých, ty na svojim ťili ne maš zdravoho miscja!

Isuse, pravdivyj Pokoju, tvojim kostám ne daduť spokij!

Isuse, Lubov rozumom neobsjažna, ty svojim katam ne zarachovav tot hrich!

Isuse, Napoju pro zatľitych, ty napojenyj žovčov!

Isuse, ty, kotryj sja molív z velikym žalom, nauč mene molíť sja.

Isuse, ty, kotryj vypovniť všítkym prorocťva, vypovniť moji pros'by.

Isuse, ty, kotryj peredav svoho ducha do ruk Otcja, přijmi moho ducha v hodíňi mojoj končiny.

Isuse, ty, ku kotromu pidníname serdecja, ty sterpiv, kiď nad tobov krutíli holovami!

Isuse, ty, kotryj přijav smert', daruj mi vičnyj život.

Isuse, ty, kotryj sja klaňav Otcjovi, přijmi mene klaňajučoho sja tobi.

Isuse, ty, kotryj dovolív rozdílitiť svij plašč, blaho oddíl' moju dušu od ťila.

Isuse, ty, kotryj znívočiv sílu nepřijatela, vyslobod' ňa z joho sitej.

*** Isuse, Bože mij, pamjataj na ňa v svojim Car'stvi.***

Kondak 11.

Tvoja ničim neoskvernena Matí prišla ku tobi z prežalostnov pisnochvalov: „Ja znam i svidču, že ty zrodzenyj nebesnym Otcjom i narodzenyj z utroby, skorše jak vyšla ranna zorja. Vidžu, že vŕŕtko sotvoriňa terpiť iz tobov. Teper', kolí peredavaš svoho ducha Otcjoví, prijmí i moho ducha, abo ne ochab samu mene spivajuču: Alíluja.“

Ikos 11.

Kolí ty - pravdive Sonce zachodilo, tohdy ničim neoskvernena Ďiva, zujata materíňskym boľom, stojala pid tvojim krestom i ľubvov ku tobi horila jak svitlonosna svička. Prijmí jej a z ňov i toty molítvy našych serdec' jak jej schody na vysotu:

Isuse, ty vyšov na vysotu, žeby my poznavali prevysotne nebo!
Isuse, ty sja dav pidňati na krest, žeby-s' nas pidňav ku svojomu Otcjoví!

Isuse prečistyj, ty nam darovav čistu Ďivu!

Isuse, ty, kotryj zdoviriv Joana Bohoslova porodivšij tebe - Boha Slovo, zdovir' i mene pid jej materíňsku ochranu.

Isuse, ty prijav našy dušy jak rabsky!

Isuse, ty, kotryj priťahuješ ľudŕsky serdcja do svojoj ľubvi, priťahni mene ku sobi.

Isuse, ty pozbaviv smerť moci, oslobod' ňa od vičnoj smerťi.

Isuse, ty opustošyv car'stvo smerťi, ochraň mene pered ním.

Isuse, ty peremih svit, peremož požadľivostí, ŕto mam v sobi.

Isuse, ty, kotryj byv odsudzenyj jak zlodij, vyrví mene z každoj pidlostí nepřijateľa.

Isuse, tebe, kotroho Otec' poslav do vínohradu, robitníky vyvelí na smerť!

Isuse Nasľidníku vŕŕtkych vikiv, ty nevínovatyj byv ubítyj!

*** Isuse, Bože mij, pamjataj na ňa v svojim Car'stvi.***

Kondak 12.

Isuse, Bože mij, daruj mi svoju blahodať. Prijmí mene tak jak ty prijav Josifa z Nikodimom, naj ti požertvuju svoju dušu jak čistu plaščeňicju i pachotamí čestnot príkryju tvoje prečiste tělo. Spočivaj v mojim serdci tak jak teper' v hrobi, naj ti hološu: Aliluja.

Ikos 12.

Spivujuči tvoje dobrovolne rospjaťa, Christe, všytky sja klaňame tvojim strasťam. Vjedno zo stotníkom viríme, že ty spravyd Syn Božyj, kotryj sja mať z velíkov micjov i slavov vernutí na nebesnych chmarach. A tohdy mene - vykuplenoho tvojov krovľov ne zahaňb, naj ti naviky dakuju:

Isuse, ty, kotryj visíš na kresti jak palicja ohynana vitrom, pidkrip mene v ľubví ku tobi.

Isuse, posľidňa kvapka tvojoj krovľi vytekla pro mene!

Isuse, Čudžinče, što ne maš de príchyliti holovu, príchyl mene ku sobi.

Isuse zbolityj, pro žalostnyj plač Dživy - tvojoj Materí, oddať mene od vičného plaču.

Isuse, Strome žyvota, što visíš na kresti z dereva, nasolod' mene.

Isuse, ty, kotroho všytky zochabili, ne zochab mene.

Isuse z kresta zňatyj, obhorod' mene svojim krestom.

Isuse, ty, kotryj poviv: „Tlojiť mene“, daj mi piti z dostatku napojiv tvoho domu.

Isuse, prijmi mene tak jak Magdalínu, kotra obnímalala tvoji nohy.

Isuse, prived' mene do raju tak jak rozbijníka.

Isuse, ne pokaraj ňa jak tych, što ťa rospjali.

Isuse, Načalníku vičného žyvota, podaruj mi život.

*** Isuse, Bože mij, pamjataj na ňa v svojim Car'stvi.***

Kondak 13.

Ⲅ micno terpezlívij i premílostívij Isuse Christe, Bože mij!
Prijmí toto male, z ciloj dušy tobi žertvovane podákovaňa, a čerez
svoji spasítelny strasti vyzdrav mene z každoj choroby dušy i těla,
sochraň mene od vyjavlenych i skrytych nepříteliv, od besčestnych
demoňiv a tyž od roskošiv i požadlívostej, a jak nastane mi
stanovlena končina mojoho žyvota, daruj mi vične Car'stvo, žeby
jem ti naviky holosív: Alíluja. (3-raz)

Ikos 1.

Ⲓak ty napovnív sudbu provínívšych sja anheliv, ne přijav jes'
tílo od anheliv, no ty - vikovičnyj Boh, sja stav pro mene čolovikom.
Čolovika, kotryj byv mertvyj, ty ožyvív svojim živototvornym tělom
i krovľov. Zato ti, vďačny za tělku tvoju ľubov, zvučno holosíme:

Ⲓsuse Bože, Ľubov prevična, ty tak micno polubív svit!
Isuse, ty ochabív na vysoťi anheliv a zyšov jes' ku ľuďom!
Isuse, ty misce po odpavšim chori anheliv zapovnív ľuďmí!
Isuse, ty čolovika zrobív rivnoho anhelam!

Ⲓsuse, ty ho čerez svoji božestvenny Tajny zbožestvennív!
Isuse, ty ho nasytív anhel'skym jidlom!
Isuse, ty pravďiva Manna!
Isuse, ty Chľib, kotryj zyšov iz neba!

Ⲓsuse, ty nefalšive Pidkriplíňa ľudskomu serdecju!
Isuse, ty Jidlo nepropadajuče!
Isuse, ty Nasyčiňa bessmertne!
Isuse, ty moja vična Solodkost!

*** Isuse, Bože mij, pamjataj na ňa v svojim Car'stvi.***

Kondak 1.

Uhrabryj Vojvodo i Hospodí neba i zemli! Uvídivší tebe, besmertnoho Carja, mertvoho na derevjaňim krestí, v sotvoriňu nastala zmina, nebesa užaslí a osnovy zemli sja trjaslí. I ja sja tvojim strastám, kotry ty vyterpiv pro mene, vďačno klaňam i vjedno z rozbijníkom prošu: Isuse, Bože mij, pamjataj na ňa v svojim Car'stvi.

Molitva Christovym strastám

Za nas klíncjamí přibýtyj na krestí Isuse Christe, jedínorodnyj Synu Boha Otcja, bezmirna hlubíno mílostí, ľubví i ščírostí! Znam, že ty z neopísatelnój ľubví ku čolovikoví přívólív pro moji hrichy prolátí svoju krov, kotru ja, nevďačnyj nešťastľívec' oddanyj planomu hřišnomu zvyčaju, svojima besčestnyma dílamí i mnohyma-premnyma hrichamí doteper' toptav i ne trímav za nič. Zato iz hlubokoj svojoj beznadíji duchovnym zrakom smotrju na tebe, Hospodí, svoho poranenoho Tvorcu i Vyslobodítel'a, i osmiluju sja bez haňby klaknutí pered tobov, vojťi do hlubíny ran napovnenych tvojim míloserďom i prosítí o odpusčíňa hrichiv i napravľíňa mojoho besčestnoho žyvota. Vladyko, buď ku mi mílostívyj. Ty ne chočeš, žeby čolovik umer hřišnyj, no čekaš na joho navernuťa. Naverní mene svojov premicnov rukov ku tobi i naved' ňa na dorohu pravdivoho pokajaňa. Smot', od teper', v nadíji na tvoju pomič, choču datí počatok svojomu spasiňu.

Prítuľam sja ku tvojim prečistym ranam, kotry ti ja svojima hanebnyma dílamí зробív, i vykopav jem tak do tvojich ruk, ňih i do prečistoho rebra jamy boľu. Naj sja do ních propadu, bo znam, že sja ne polamľu, bo tam kajučich sja hřišníkiv ľubo pidnímať tvoja dobroserdečnosť. Skryj mene v ních i ochraňuj ňa každýj deň mojoho žyvota. Ne choťiv by jem, micno terpezľívyj Hospodí, od ních uteči, ani od tebe, rospjatoho na krestí, odvernutí svoji oči až do

mojoho poslidného vydychu, keď mene ty, za moju nedostojnosť od seba ne odvrátnoš i ne oddalíš od mene svoju pomíť. Ne oddal, Hospodí, ne oddal svoju dobrotu, no pro svoje denno-denne mílordera príjmí mene vertajučoho sja ku tobi i klačučoho pered tobov.

Svojima strastámí oslab moju hrišnu požadlivosť, svojov prolátov krovľov mene očist od skvern; obmyj ňa, pokrop, obil' vece jak sníh, obnov i zrobná takym, jakoho mene chočoš mať. Svojim rospjatom rospní moji sviťsky požadlivosť i roschošy. Svojim krestom mene obhorod' i odhaňaj skrytych nepřijateliv, kotry sja vse namahajuť opanovatí moju dušu, i daj mi každyj deň rado nosiť tvij krest.

Isuse z príbýtyma nohamí, ne daj mojim noham ití nijakov zlobnov dorohov. Isuse z príbýtyma rukamí, strímaj moji ruky pered každym tobi neľubym dílom. Isuse z rospjatym tílom, príbýj moje tílo svojov božestvennov bohobojnostov, naj ňov vedžený obydu zlo i robľu pered tobov dobro. Isuse zo schylenov holovov na krestí, pokor' i schýl ku zemľi moju pidňatu pychu. Svojim terňovym vinctjom obvíj moji ucha, žeby ne čulí vsytko toto, što ne je na chosen, a podľa toho, kilko ja budu mať z tvojev pomočov síly, pošlí mi terňa nužd, žaliv, boliv i starostej, naj cholem čerez toto malo, što ne je skoro ničim, budu vjedno z tobov učastníkom tvoho veľikoho terpiňa.

Opluvanyj Isuse, odverní moji oči, naj ne smotrjať na marnotu. Isuse, tvij jazyk zaznav pekotu tlojiňa, skroť mij zlobnyj jazyk. Isuse, ty do ust príjav žovč, daj zamok na moji usta. Isuse, ty mav probíte serdce, vytvor' u mi čiste serdce a svojim presolodkym imenom ho, solodeňkyj Isuse, osolod'. Serdečno pokor' moju nemílordernosť i peremož jej svojov laskavostov. Obnaženostov svojoho prečistoho tíla príkryj zahaňblujuču nahotu mojej ubohoj dušy. Tvojem na krestí peredanyim duchom perelož do života moju dušu, postaraj sja o ňu i vyslobod' jej. Vsytkyma svojima ranamí mene ciloho poraň svojov ľubvov, naj tebe, svojoho Hospoda, poľubľu cilov dušov, cilym serdecjom, cilov sílov i cilov myslov. Svojov smertov i pochovaňom mi pomoz, naj v tím sviťi budu jak mertvyj i pochovanyj. Svojim voskresiňom voskresní moju dušu, kotra umerla pro hrichy. Svojim voznesiňom mi daj poznavatí nebo na vysotí, naj sja moja duša ne

najde v porosi a moje vnútro naj ne prísosne ku zemi, no naj sja moja duša prījedať ku tobi, bo mi je dobrí prījedať sja ku tobi - mojomu Bohu.

Presolodkyj Isuse, jedína moja presolodka Ľubov, peremahajuća každy požadlivost', zobraz' ciloho sebe v mojim serdci, naj ne jem sposobnyj žyti pro sebe, no pro tebe - svojoho Hospoda, kotryj mene polubiv i prolav za mene svoju krov.

Daruj mi sebe - čudžinca, kotryj ne mať de schyliti holovu; daruj mi sebe predobroho, kotryj vyslobodžuje moju dušu od smerti; daruj mi sebe presolodkoho, kotryj mene nasolodžuje svojov ľubvov, naj toho, kotroho jem opered nenavidiť, rozhnivav, odohnav od sebe i pribiv na krest, toho naj teper' polubľu i z radostov prijmu, naj mene putom ľubvi privjaže ku svojomu krestu. Ja tebe - moje najveće Źelaňa z Nikodimom zdoymu z kresta, z Josifom obovyu do čistoť plaščeni svoho žyvota bohatoho na pokajaňa, z tvojov Prečistov Maťirjov obmyju tvoji žyvoťotvorny rany, i tak ťa položu do hroba v mojim serdci, v kotrym ty opered ne mav misca, bo bylo jaskynov rozbijnikiv, obystom demoňiv i hrišnych požadlivostej. Teper' joho naviky peredavam tobi. Perebyvaj v ňim, očisti ho i zrobo chramom svoho Svjatoho Ducha. Zrob z ňim toto, što choće tvoja dobra voľa. Tvorcjo i Hospodi mij, pid lehu ťahotu tvojoho kresta i do tvojoho solodkoho rabstva oddavam ciloho sebe odteper' naviky. Amiin.

Otpust

Sv.: Premudrost'!

L.: Čestnijšuju cheruvim i slavnijšuju bez sravnenija serafim, bez istlinija Boha Slova roždšuju, suščuju Bohorodicu ťa veličajem.

Sv.: Slava Tebi, Christe Bože, upovanie naše, slava Tebi.

L.: Slava Otcu, i Synu, i Svjatomu Duchu, nyňi i prisno, i vo viki vikov. Amiin.

Hospodi, pomiluj. [3-raz]
Blahoslovi.

Sv.: Slava tobi, Christe Bože, nađijo naša, slava tobi.

L.: Slava Otcju, i Synu, i Svjatomu Duchu, teper' i navse, i naviky - vikiv. Amiin.

Hospodi pomiluj. [3-raz]
Poblahoslov.

Sv.: Christos, náš pravdivý Boh, kotryj sja pro nas stav čolovikom i pro naše spasiňa ňis žyvototvornyj krest, ťažko terpiv, umer, byv pochovanyj, no na tretij deň voskresnuv iz mertvych, bo taka byla joho voľa, naj na pros'by Prečistoj Ďivy Mariji i vsytkych svjatyh bude ku nam miľoserdnyj i spasit' nas, bo je dobryj i čolovikoľubec'.

L.: Amiin.

